

2. Principen om skatteneutralitet hindrar inte att ett byggföretag som betalar mervärdesskatt på byggtjänster som det utför i egen regi (interna leveranser) inte ska ha rätt att göra fullt avdrag för den mervärdesskatt som är hänförlig till allmänna kostnader som uppstått i samband med utförandet av dessa tjänster, när omsättningen från försäljning av byggnader som uppförts på det sättet är undantagen från mervärdesskatteplikt.

(¹) EUT C 171, 5.7.2008.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 oktober 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Irland

(Mål C-188/08) (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 75/442/EG — Avfall — Hushållsavlöppsvatten som bortskaffas med hjälp av slamavskiljare på landsbygden — Avfall som inte omfattas av någon annan lagstiftning — Underlåtenhet att införliva)

(2009/C 312/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo Quintillán, D. Lawunmi och M. Wilderspin)

Svarande: Irland (ombud: D. O'Hagan)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 4 och 7–14 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall (EGT L 194, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238), i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 (EGT L 78, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66) — Hushållsavlöppsvatten som bortskaffas med hjälp av slamavskiljare — Avfall som inte omfattas av någon annan lagstiftning

Domslut

1. Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4 och 8 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991, genom att inte, med undantag för Cavan County, anta de lagar och andra författningar, vad gäller hushållsavlöppsvatten som på landsbygden bortskaffas med hjälp av slamavskiljare och andra individuella behandlingsanläggningar, som är nödvändiga för att följa direktivet,

2. Irland ska bära sina och tre fjärdedelar av Europeiska gemenskapernas kommissions rättegångskostnader, och

3. Kommissionen ska bära en fjärdedel av rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 197, 2.8.2008.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 29 oktober 2009 — Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Finland

(Mål C-246/08) (¹)

(Fördragsbrott — Sjätte mervärdesskattedirektivet — Artiklarna 2.1, 4.1 och 4.2 — Begreppet ekonomisk verksamhet — Statliga rättshjälpsbyråer — Rättshjälp som lämnas i ett domstolsärende mot att rättshjälpstagar till viss del betalar för rättshjälpen — Begreppet ”direkt samband” mellan tjänsten och motvärdet)

(2009/C 312/10)

Rättegångsspråk: finska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Aalto och D. Triantafyllou)

Svarande: Republiken Finland (ombud: A. Guimaraes-Purokoski)

Saken

Fördragsbrott — Åsidosättande av artiklarna 2.1, 4.1, 4.2 och 4.5 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Nationell lagstiftning enligt vilken juridisk rådgivning behandlas olika i mervärdesskattehänseende beroende på om rådgivningen lämnas av privata jurister eller av jurister vid statliga rättshjälpsbyråer — Konkurrensnedvridning

Domslut

1. Talan ogillas.

2. Europeiska gemenskapernas kommission ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 209, 15.8.2008.